

Ne Duruyorsun

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 13 Ocak 2017

En azından dilime gizlediğim bir sırrın
Beratını veriyor Tanrı
Ve ellerimde kayan yıldızlardan arda kalan hüznün,
Sonra da tutuşan bir yangından
Kurtarabildiğim kadar,
Peşimde de sayısız imge,
Bir bir burkurlurken yüreğin hükmü.

Hani öyle sıradan da değil tehir ettiğime
Yüklediğim sevinci buyur ederken gökyüzü;
Göremediğim sen yanın ve en
Saf halim,
Çocuk gülüşlerime gizlediğim.

Bir sonrasını tahayyül ediyorum:
Yarını ve gelmeyecek olan mutlu adımlarımı
Gölgelendiğim o ağacın gövdesine
Kondurduğum bir umut zerresi işte:
Kayıp giden asırdan
Aşırdığım sayısız yıl ve ötesi,
Bin yaşıma ermişçesine,
Gönülden de bağlı iken sevdaya
Ve artık kimin hatırıysa buyur ettiğim,
Bir önceki debdebeli ömrüm belki de,
Yitirdiğime kani,
Yüreği de ıstırap yüklü:
Kanatlarım hepten kırık ve karlı,
Daha dün öldüğüm seferinde devranın.

Kilitlendiğim kalbinde
Hasrete doyamazken o buğulu sesinde,
Sokulduğum bir kovuk belki de,
Görmediğime hükmüm,
Gördüğüme nazarım
Ve çatık kaşı elemin:

Ne duruyorsun?
Sev içimdeki seni.